

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy hasábos petit sorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán a legolcsóbb árértékűt fel. Bélyegdíj minden külön beutalásért 30 kr. „Nyiltér”-ben megjelenő körlemez minden petit sora 20 kr. Hirdetéseket felvételre a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHERMAN H. közv. irodájában is. Név nélkül vagy bérmentlenül beküldött kéziratok nem vételnek figyelembe. Kéziratok vissza nem adatnak.

Utolsó árkelet	
pénz	árú
119.—	119.25
100.50	101.—
98.25	98.75
100.20	101.—
100.10	100.35
94.—	94.25
101.50	102.—
101.50	102.—
99.50	100.—
94.—	95.—
93.50	94.50
93.50	94.—
90.50	91.—
108.25	108.75
93.50	93.25
94.—	94.50
103.50	104.—
96.75	97.25
174.—	175.—
38.50	39.50
19.—	20.—
34.—	34.50
5.63	5.65
5.62	5.64
9.47	9.49
9.47	9.49
58.35	58.45
58.40	58.55
98.—	98.25
47.10	47.20
47.10	47.20
47.10	47.20
119.20	119.35

szabadalmazott

LZSAMA

nyírfából folyik, a legkisebb részben a földből, sőt nyér még csak majd...

már a következő reggelre lesz.

50 kr.

Budapesten, Pozsonygyöngyösi utcában. Zsigmond...

ni bank

val

z igazgatóság.

Előzetes árak: Helyben és postán küldve. Egy évre . . . 10 ft — kr. Fél évre . . . 5 ft — kr. Negyed évre . . . 2 ft 50 — kr. Egyes szám 5 kr. A lap szellemi részét illető minden közleményfőpícz, Veszelyház földszint, a szerkesztőségbe bérmentve küldendők. Előfizethető helyben: TELEGGI K. LAJOS és IS. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatalok utján.

Szegény németek!

Minden pártban, minden nemzetiségben vannak oly egyének, a kik csak abból élnek, hogy — igaznak. S egyébre nincs gondjuk.

Az erdélyi szász atyafiakat is meglátogatta a gondviselés ilyes féle apostolokkal, a kik az elnyomott szász nép nevében háznak a bűjtogatják a jámbor szászokat, hogy velök irgalmatlanul bánik a magyar faj.

Sőt azzal sem elégsznek meg, hogy itthon derekasan végzik fondorkodó műveleteiket, hanem futkosnak, irogatnak a berlini »német testvérekhez,« hogy azok segítsenek a szegény szászokra azt a borzasztó nehéz igát lerázni, a mit Magyarországon a magyar faj uralma rakott rájuk.

Ha komoly nem volna ez a dolog, nevetni kellene a felett.

Ezek a szerencsétlen szászok egyenlő törvény alatt állanak velünk, egyenlő jogban részesülnek a szászok kötelezettség terhelő ők. S még hozzá, ezek a rettenetes elégedetlen atyafiak mindég, vagy legalább többnyire oly képviselőket küldenek az országgyűlésre, a kik a jelenlegi helyzet fenntartása mellett szavaznak, elégedetlenségüknek csak oly alakban adnak kifejezést, hogy szídják a magyart kegyetlenül.

Pedig az állam helyzetét törvények szabályozzák. Ha rossz a törvény Erdélyben, bizonyára épen rossz az a magyar alföldön is. Mi is érezzük a közösgyes rendszer nyommasztó hatását anyagi és szellemi fejlődésünk terén egyiránt, de legalább igyekszünk azon alkotmányon uton változtatni. Hanem az ilyen nemzeti küzdelemben a tisztelt szász atyafiak soha se vettek részt, sőt ott találjuk őket mindig az ellentáborban, a közösgyes gyászvízei között.

Ugyan józan észszel miként panaszkodhatnak tehát, ha a magyar kormány az ő hozzájárulásokkal és támogatásuk mellett tartja a jelenlegi siralmas helyzetet?

Kisérték-e meg valaha alkotmányos uton, midőn a választásokkor a honpolgárnak is joga van bele szólni a törvényhozás dolgaiba, hogy megszüntessék a közösgyes rendszer s helyette a független Magyarország áldása áradjon szét a hazán?

No hát ezt nem tették, de azért sűrű gyermek módjára kuncsorognak berlini »testvéreik« előtt segélyért. S azok a szegény

németek oda kint nem veszik maguknak azt a fáradságot, hogy tanulmányozzák a magyarországi viszonyokat, hanem vakon hisznek amit szász testvéreiknek, s a világ szemé láttára öltögetik mérges nyelvöket a lovasias magyar faj ellen.

Mintha volna a világon több oly némes gondolkozású nemzet, mint a magyar, mely az alkotmányunk ugyanazt az áldását terjeszti ki a földön élő nemzetiségekre, mint a minőt édes magára alkalmazni szokott. Az oláh, a tót, a német ugyanazon törvény alatt áll, mint akár a debreczeni magyar ember.

De azért a jámbor berliniek paskolják világszerte a becsületes magyar fajt, a mely »szarnokoskodik az ő szász testvéreik felett.

Ha még illetet tudnának a szegény németek, hogy más állam belügyeibe tisztességes emberek nem szoktak bele avatkozni, akkor hagyjanak volna! De ők parancsolni akarnak a magyar államnak Berlinből.

Talán az árpádkori történelemből emlékeznek még a jó németek a magyarok sújtó karjaira, s azt gondolják, hogy államéletünk arculata az óta mitsem változott.

Szerencsére, a józanabb gondolkozású németek maguk is belátják, hogy a berlini Schulverein illetén fellépése nemcsak tapintatlan, hanem jogtalan is volt. Mert ugyan mit használnak a vak lármával a magyarországi németeknek? Semmit. A magyar állam bizony nem változtatja meg a maga alkotmányát a szász atyafiak kedvéért. Sem pedig azt nem tesszük, hogy az ő kedvéért mi is szászokká legyünk.

Magyarországnak pedig joga van megkövetelni, hogy mindaz, a ki e haza földén eszi a kenyeret, igazi magyar állampolgár legyen. Akár tót, akár oláh, rácz vagy német legyen is nemzetiségére nézve. Azért nevezik ezt Magyarországnak, hogy valóban magyar legyen.

Azzal a német viczkáncdozással bizony egy cseppet se haladunk előre, akárhogy kiabálnak Berlinben.

Egyetértő akarat — boldogit.

Debreczen, febr. 27.

A középiskolai törvényjavaslat ügyében báró Prónay Dezsőnek, a magyarországi ágostai evangélikus egyház új egyetemes felügyelőjének kezdeményezésére tegnapelőtt ez

egyháznak több kiváló tagjai értekezletet tartott, melyen beható tanácskozás alá vették a legújabb középiskolai törvényjavaslatot. A törvényjavaslatnak több intézkedését a bekeketésekbe és törvényekbe ütközöknék és a protestáns autonómiára nézve sérelmesnek találták és elhatározták, hogy kérvényt nyújtanak be a képviselőházhoz, melyben több szakaszának megváltoztatását kérik. — Az erdélyi katolikus püspök is felhívást intézett az erdélyi országos képviselőkhöz, hogy ne fogadják el a közép tanodai tv.-javaslatot.

— **Lemondás.** Radó Kálmán, Vasmegye főispánja állásáról lemondott.

— **A függetlenségi párt értekezletén** a Magyar- és Horvát-slavon országok közt 1880 évről szóló leszámolás tudomásul vétetni határozatott.

Országos gazdasági gyűlés.
Budapest, február 26.

A szövetségbe lépett gazdasági egyesületek vasárnap tartották meg a második nagygyűlést. Egybegyűlt a magyar nagy- és közép-birtok képviselőinek színe-java. A napirenden levő fontos kérdés iránt a legnagyobb érdeklődés, valóságos lelkesedés nyilvánult. Előbb a vita csak általánosságban folyt gazdasági egyesületeink szervezéséről és azok fenntartási módjáról. Az iránt nem volt véleménykülönbség, hogy e szervezetet átalakítani, az egyesületek közt szorosabb kapcsolat létesíteni s magasabb organumba összefoglalni mulhatatlanul szükséges. A módzatokról másnap folytatott a részletes tárgyalás, de már az első napon is általánosan elismertették, hogy a gazdasági egyesületek erősebb szervezete különösen, ha több anyagi eszköz jut rendelkezésükre, a birtok osztályra rendkívül üdös hatással lesz oly hatással, mely sokszorosan felülmúlja eredményében a legjobb szándékú törvényeket és kormányi rendeleteket. De épen azért sarkalatos kérdés az egyesületek anyagi ellátása. E pont körül elárgaztak a nézetek. A nagyobb szám a földbirtokosok önmegadózatását ajánlja e célra, egy rész az állami segély tetemes fölemelését, egy másik párt ismét a megyei pótdadónak igénybe vételét pártolja. A vitát Széchenyi gr. földmívelési miniszter nyilatkozata döntötte el, ki az önmegadózatást elleanzte. Az egyesületek tartassanak fenn a tagok hozzájárulása utján, de kihatásba helyezte egyttal az állami segélyezés fölemelését, s helyen levőnek találja a 3%-ig terjedő megyei pótdadó igénybe vételét mezőgazdasági czélokra. Ez a nézet győzött és ennek keresztülvi-

tele remélhetőleg erőt fog önteni az egyesületekbe, úgy, hogy feladataikat sikeresebben fogják teljesíteni.

A gazdasági egyesületek nagygyűlése vasárnap nyílt meg a köztelek nagytermében. Az ország gazdasági egyesület teljes számmal s a vidéki gazd. egyeték 24 kiküldött által voltak képviselve. Debreczenből Bekessy László vett részt. A gyűlés gróf Dessewffy Aurél nyitotta meg és felvilágosításokat adott a tanácskozás alá kerülő kérdésekre vonatkozólag. Első kérdés: a gazdasági egyesületek szervezése. A javaslat szerint minden földmívelő minden egy forint után fél kr. pótléket fizessen e célra, vagy az államségely 40,000 ftról 120,000 ftrra emeltessek. Melcer Gyula az egyesületek szervezését a régi Magyarország beosztása szerint kívánja végrehajtani. Scitovszky János az általános tárgyalás mellőzését kéri. Gr. Keglevich István kéri az általános tárgyalás elrendelését. Farkas Ábrahám a vidéki körök alakítását tartja első feladatnak, melyeknek aztán a megyei egyesületek központja lennének. Hegedűs Sándor a pótdadó kivétele mellett van s az államségelyt emelni kívánja. Gr. Keglevich István szintén elfogadja a pótdadó kivételét. Gr. Schidegg János tiltakozik minden megadóztatás ellen. Scitovszky János az állami szubszió fölemelését pártolja, különösen most, midőn egy a gazdák érdekeinek jó barátja ül a miniszteri székbén. Vicmányi Ödön a gazd. tanácsot fele részben az ország. gazd. egyesület tagjaiból, fele részben a vidéki egyeték képviselőiből akarja megalakítani; dr. Gaal Jenő a szervezés javasolt módját nem tartja kivételnek. Gr. Zichy Nándor elvileg elfogadja a pótdadó kivételét, de kéri, hova fognak az összeg. k fordítatni. Indítványt ad be, hogy az állami dotáció fölemeltessek. Gr. Apponyi Albert egy bizottság kiküldését javasolja, mely a szervezési kérdésben javaslatot dolgozzon ki. Szólokatt még Virágh Elek a kötelező társulás mellett, Otlík Lajos, Melcer Gyula stb. A nagygyűlés elfogadta gr. Zichy és gr. Apponyi javaslatait s azzal véget ért.

A szövetségbe lépett gazdasági egyesületek tegnapi gyűlésén Ordódy Lajos főtitkár felolvasván e megállapodást, a nagygyűlés határozatul elfogadja a következő szöveget: „Az egyleti szervezkedés módjainak végleges megállapítására a nagygyűlés egy bizottság kiküldését határoztán el, kimondja, hogy a gazdasági egyesületek egy, mint eddig, ezentul is, a szabad társulás utján létesüljenek, erősüljenek és fejlődjenek. A mi pedig az egyesületek működésében szükséges anyagi eszközöket illeti, kimondatik, hogy az önségelyen és állami szubszióon kívül a megyéknek 3 százalékos pótlékból kinyerendő segély is igénybe vétessék. A törvényhozás pedig megkeresendő lenne az iránt, hogy a gazdasági egyesületeknek adott államségely jelentékenyen fölemeltessek.”

moszdószekrényről a vizes kancsót s a tüzet eloltottam.

— Kösönöm uram, — mondá némileg tört magyarsággal — ön igazi udvarias lovas. Ezt is először hallottam életemben, s aztán mily édesen, mily hálásan nézett rám. Édes jó anyám szelid tekintete jutott eszembe. Egy szót sem tudtam válaszolni, csak szerényen sőtöttem le szememet.

En udvaris lovas vagyok. Szinte magam előtt szegyeltem magamat, hogy eddig eme tulajdonságomat nem ismertem s elhatároztam, hogy ezentul ügyesebben elmentem meg kalapomat s valamelyik tanczos kollégámtól megtanulok ügyesen hajlongni, legalább ez az idegen nő ne szóljon meg.

Igy kezdődött az én fatális ösmeretségem; nem hiába, hogy első szavunkat tűz közt váltottuk. Szerencsétlen előjel, de hát ki gondolt volna akkor babonára? Pedig jobban járok. ha babonás vagyok, legalább nem kerültem volna ily szörnyű kelepcebe.

Három nap múlva egy este kopogtatnak ajtómon. Engem senkiesem szokott látogatni. Mennyire meg voltam lepette, mikor az őz uri ember jött be s németül köszönt. Tudod, hogy németül meglehetősen gagyogok, de ijedtemben s zavaramban szóhoz sem tudtam jönni egy darabig.

Aztán elkezdett hálálkodni, hogy nekem mily hálával tartozik, hogy én mentettem meg az ő szerencsétlen leánya életét, hogy ezért ő és leánya irántam teljes bizalmat tanusítanak s jöhét idő, mikor jötevényemmel gazdagon meghálálhatják. És így tovább. Utoljára arra kért föl, hogy menjek át most mindjárt hozzájuk teaóra. Tíz év óta nem voltam vendég sehol, elképzelheted, hogyan érezhettem magamat. Már sejtettem, hogy egyszerű s változatlan életben fordulópont állott be,

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

A nihilista herceg.

Irtá: Könyves Tóth Kálmán.

Savó Benczénél ártatlanabb fiut nem ösmertem. Nemcsak borsot de még cukrot se, mert volna törni mások orra alá. Nem is volt egyetlen elensége sem, de jó barátja sem. Egyiknek sem vált be Egyetlen érdemül azt róvhatjuk föl, hogy megállott a magam helyén emberül, onnan ki nem mozdult, mert tíz év óta egyhuzamban volt napdíjjas a váltótörvény-széknel. A hol megfeneklett, ott maradt. Meg szállását sem változtatta. A soroksári utca végén, közel a sütők s molnárak gőzmalomához lakott egy földszinti épületben. A tulajdonos ezéltől vagy hat évvel ujra építette, kiköltözött abból mindenki, csak Benczit nem vehették rá. Építkezés alatt ott húzta meg magát a pallér. Ő biz nem költözködik. Ilyennek ösmerte Benczit mindenki.

Annál meglepőbb volt a hír, midőn olvastam, hogy Savó Benczit politikai üzemek miatt elfogták. Nem akartam hinni saját szememnek. Vagy talán kis Savó Benczi lehet. De Savó Benczit csak egyet termett e föld. Mégis, pusztá kíváncsiságból kérdést intéztem egyik ismerősömhöz. Másnap megjött a felvilágosító levél. A kőza hír csakugyan azt beszélt, hogy politikai czelszövényekbe keveredett, de vallomásait nem bocsátják nyilvánosságra. Rettenetes volt az én bámulatom, ha azt mondják valaha, hogy Csanády S. bátyánk Tisza Kálmán satellesévé szegődött, nem ütődtem volna meg annyira, pedig ez is hallatlan uság volna. Benczi és politikai fondorlat, ez a kettő az én nézetem szerint sehogysem illet

össze. Az ő politikája mindössze abból állott, hogy minden választás alkalmával beteg lett, hogy egyik pártot se sértse meg. És őt csipetkés volna el.

Azokban három-négy nap múlva kivettem fejből Benczi esetét. Egy hónap múlva e hír után kopogtatnak ajtómon. Ki lép be? Az én Benczi barátom, neki eresztett szakállal, sápadt arccal, kissé kopottas öltönyben. Meg kell említenem, hogy hajdanta tanulótszak voltunk, s dicséretére legyen mondva, hogy köztünk senkiesem körmölt szebben, senkiesem tudott oly pompásan magolni. Egyetlen egyszer sem bukkott meg. A professor urának ő volt az író deákja, mert még akkor a kezükönyvünk csak diktandó volt.

— Alázatosszolgája, tisztelt barátom uram, — kezdi siralmas hangon — a szükség hajtott hozzád, hogy pártfogásodért esedezzem, ha p. o. valami tanítói állás üresedésben volna.

— De hát, fiu, — szóltam hozzá, — mi féle bajba kevertedél te, olvastam a lapokból, hogy el voltál fogva holmi politikai üzemek miatt.

— Nihilista üzemek miatt, — egészíté ki keserűen mosolyogva.

— Ugyan ne beszélj! vannak is nálunk uihilsták.

— Engem ugyan kihinizáltak, — folytatá tovább még panaszosabb hangon, mert miattok elvesztettem kenyereimet, meglehet ugyan, hogy a vizsgálat kideríti ártatlanságomat s ismét visszahelyeznek, de addig még sok víz folyó a Dunán.

Új le Benczi komám, ne trázsálj itt, s aztán mond el nekem siralmas helyzetedet, hát ha segíthetünk rajtad, — mondám vigasztaló hangon.

— Szomorú történet ez az enyém, — kezdi — de hát ki volt mérve rám, sorsomat

nem kerülhettem el. Tíz év óta oly csöndesen s biztosan eldegeltem a fővárosban sőt már egy kis tőkét is szereztem, úgy hogy nősülről gondolkoztam, mikor az átkos armány mindent felforgatott. Képzeld el csak, egy napon, a mint hazamentem, a házmester azzal az újsággal lepett meg, hogy a szomszéd szobát kibérelték. Ez még nem lett volna olyan nagy ujság, mert hiszen azelőtt is bérbe bírtá azt egy milimári, de úgy titokban azt is megsugta, hogy az új bérlő egy gazsruhás ifju nő, nem is tud jól magyarul, aligha nem lengyel vagy muszka, de a kettő közül valamelyik, mert ő tud valamit túl s kiserőjével ilyenforma nyelven susogott.

En rám ez a közlemény mit sem hatott. En mellettem bizton lakhatik a kutyafejű tátar is, mert én ugyan egy szalmaszálát se teszek az utjába. Ugy voltam én idegen szomszédnállal is. Láttam egyszer-kétszer, de ha rám nézett, nem mertem szemé közé nézni, tudod, mindig félttem az asszonyneptől. Ennek pedig olyan tüzes szeme volt, csakhogy nem égett. Azt is észrevettem, hogy többször látogat el hozzá két ur. Az egyik hosszúszakállú, tisztes öreg, a másik pedig hosszú, hórihorog urforma, mert ha ur volt is, olyan kopott volt, mint jó magam.

Meglettünk volna mi egymástól, ha az az asszony belém nem köt úgy szép szerével. Tudod, hogy ha az asszony nép akarja, úgy kitalálja a módját az ismerkedésnek, hogy meg nem szabadulsz előle. Így jártam én is. Egy reggel épen hivataiba akartam indulni, már szobámat is bezártam, mikor nyílik az ajtó s kilép az asszony, egyenesen hozzám siet, s karon fog s vezet szobájába. s ijedtem mutat a függönyre. A függöny lángra volt borulva. Eznélkül rohantam oda, felkaptam a

Majd többen szólottak, ismertette a különböző vidékek gazdasági viszonyait. Végül elnök kimondta határozatképen, hogy a nagy- és mezőgazdasági főtanács felállítását szükségesnek tartja, és hogy e kérdésnek megfontolását egy bizottságra bizza, mely a legközelebbi nagy gyűlésen terjeszti elő munkáját.

Hentaller-Tövölgyi ügy.

A Hentaller Lajos orsz. képviselő és Tövölgyi Titusz ur között fenforgott ügy, mely több körülménnyel fogva nem volt lebonyolítható, tegnapelőtt ért véget a megyeri határbán. A lebonyolítást akadályozta az, hogy Hentaller Lajos segédei Verhovay Gyula és Szalay Imre föltétlenül késznek nyilatkoztak, Hentallernek távirata folytán, felüket megverekedtetni, de párbaj vívást felől részéről csak abban az esetben tartották megengedhetőnek, ha egy Tövölgyi Titusz ur által 1872-ben közzétett felhívásra nézve becsületbírósg mondja ki, hogy Hentaller ur párbaj vívására köteleztek, vagy segédei saját felelősségükre írásban nyilatkozzanak, hogy azt elintézték tekintik. Tövölgyi ur segédei ezt írásban megtevén, Hentaller ur segédei az ügy rendes lebonyolításába beleegyeztek.

A fegyver megválasztására nézve merült fel ezután véleménykülönbség, miutn Hentaller ur segédei nem akartak beleegyezni, hogy felük karddal vívjon, Tövölgyi ur segédei ellenben a kardhoz ragaszkodtak. A fegyverdöntésre a családi körülményei következtében, elutasítása miatt visszalépni kénytelen Szalay Imre helyettesítésére Komjáthy kértvén fel, a fegyverbírósgba Hentaller segédei részéről Horváth Gyula és Czierer Akos, a Tövölgyi segédei részéről Kovács László és Fáy László kértettek fel, kik határozatukban a sértés minőségéhez képest, a segédek felelősségére bízták a fegyver megválasztását. Erre Tövölgyi ur segédei ismét a kardhoz ragaszkodtak, de Hentaller segédei kijelentették, hogy a pistolytól a fegyverbírósg határozatának egyik pontja értelmében el nem állanak, és el nem fogadják a tárgyalást befejezettnek nyilvánítják, és felöknek a kellő bizonyítványt kiállítják. Tövölgyi ur segédei külön tanácskozás után további akadályt nem gördítettek, mire Hentaller ur segédei Tövölgyi ur segédeire, mint a sértett és kihívó fel segédeire, bízták a föltételek megállapítását, s minden alkalal proponált föltételbe belenyugodtak. Az elégtételadás helyül ennek következtében a megyeri erdő, 30 lépés távolsággal öt lépés barierével és egyszeri lövéssel lön megállapítva.

A felek és segédek és a Hentaller által fölkért Lisznyay Elemér és a Tövölgyi ur által fölkért Puki orvosokkal 11 órákor jelentek meg a kitézett helyszínen. Itt Hentaller segédei legelőbb is felszólították Tövölgyi ur segédeit, hogy legyenek szivesek a lövés határidejére is propozíciójukat megtenni. Tövölgyi ur segédei 10 másodpercet ajánlottak, a Hentaller ur segédei által elfogadottnak. Vértési Arnold és Verhovay Gyula kimérték a helyet, Komjáthy Béla és Mende Bódog megtöltötték a sorshuzás szerint a Verhovay által hozott és Odry Lehel tulajdonát képező pistolyokat. Komjáthy számolta egyenként a másodperczeket. Hentaller azonnal a barriereig lépett, Tövölgyi ur megmaradt helyén. Már a kilencedik másodpercet jelezte Komjáthy és csak a tizedik volt hátra, a mikor Hentaller oldalt fordult és háta felé kilötte pistolyát. Komjáthy némileg meglepetve hét másodperczig megállt, és mire a tíz másodpercet jelezte, Tövölgyi ur fölemelintette pistolyát és a ravaszt meghuzta, a kakas lecsattant, a pistoly el nem sült, mert a mint segédei a rö-

töni vizsgálatból kiderítettek, a gyutacs időközben leeseett. Hentaller Lajos, pisztolyának hátra felé kisütése után Verhovayval nyomban a kocsk felé tartott, Komjáthy szintén, de ehhez Tövölgyi ur segédeinek egyike azzal a kérdéssel fordult:

— Hát a kézzorítás? Komjáthy azt felelte: — Ez egészen más, ne beszéljünk erről! A felek, segédek és orvosaiak ezután hazahajtottak.

Szinügyi érdekeink.

XV.

Debreczen, febr. 25.

Szintársulatunk jelenlegi tagjai.

Kreccsányiné.

Tegnap közleményünkben bemutattuk Kreccsányinét, mint színművésznőt, most vegyük szemügyre őt — mint igazgatónét, — annyal inkább, mert ez kitézett czélunk keretébe. Szinügyi érdekeinkről levén szó — nagyon beleillik, és semminek szellőztetésétől sem szabad visszariadnunk, mi ezen érdekeknek szolgálatában áll, mert első előttünk a szinügyi s ezzel kapcsolatban városi színházlátogató közönségnek érdeke, — s kimondjuk nyíltan, leplezetlenül véleményünket igyezen bár némelyekre nézve kellemetlen, másoknak nem tetsző. — Lássuk tehát a debreczeni szintársulat jelenlegi igazgatónéját!

Van-e fogalmad arról kedves olvasóm, mi az szinügyi igazgatónak lenni? ugyebár szép dolog lehet az? — De mennyivel szebb lehet, ezen igazgatónak is igazgatójának lenni? Tudod-e kicsoda hatalom egy apácza zárdájában a fejedelemasszonyé? — Hát képzeld magadnak ezt a hatalmat kiterjesztve úgy, hogy az igazgatóné fejedelemasszony a papókön kívül Tháliának megannyi papja, sőt a zárdafőnök felett is uralkodik, ráadásul pedig még a templomot látogató mükedvelő világiak is neki járnak be ministrálni. — Tudod-e mindenekelőtt nyájas olvasója e soroknak, mi az az anyós? — Ha van anyósod, vagy volt, ne is felelj, elhiszem neked, — hogy tudod. — Ha pedig nincs, vagyis még nem volt, de lesz — és lehet, akkor nyisd ki füleidet, és halljad: „Az anyós egy olyan borzasztó, de szükséges elemicsapás, mely nélkül valódi boldog házassálet nem is létezik a világon!” Ugy-e hogy merész mondas? Pedig ennek megfajtése igen egyszerű. — Mert t. i. a kik anyós nélkül lépnek Hymen lánca alá, azok sohasem képesek a valódi, az egész, a teljes boldogságot megésmerni; olyan öntudatlan, bizonyos buta boldogsági túltengésbe vannak belecsapnva, — azt hiszik, hogy ennek így kell, vagy így kellett lenni. — Ellenkezőleg — azokkal, a kik néha párválal is dicsekedhetnek az anyósoknak, mert ezek hosszas küzdelmek, nehéz szenvedések után, fokozatosan bár, de végre még is el jutnak a valódi — a csaknem elérhetőnek látszó boldogság mennyországába; már egyik elébb, a másik utóbb. Ezek ösmerik meg igazán az összehasonlítási képességnek finomított gyakorlatá alapján a valódi boldogságot a házassáletben és rendszeren jobban is méltányolják, mint amaz említett érdemtelen szerencsefák.

Epenugy képzelem az olyan szintársulatot is, melynek nincsen igazgatónéja, mint az anyós nélküli házassáletet. Mert a directorné is szintársulatának tökéletes anyósja! És valamint hogy az anyós, legyen az bármelyik vi-

lágreszből, az emberiségnek bármely fajából való, lehet az egyebként öreg, rút, fiatal, szép, szegény vagy gazdag, az mind egyforma, az az anyós megmarad anyósna, bármit csinálnak is vele, az anyósászatlan terén tapasztaltabbak ugyan erősen bizonyoznak, hogy a fiatal és szép anyós sokkal rosszabb az életmedett koru és már tetszeni sem vágyónál: épen ugy nem tagadhatja meg eredeti és hivatasát egy szinigazgatóné sem, s lassanként felavattatik a társulat anyósává. S ha ő maga, mint szinészno, érezte valaha az igazgatóné hatalom teljes súlyát, annál keményebben tudja azt visszafordítani, mikor saját kezeibe ragadhatja. — Hiába ez már a pickauf-avantement philosophiája. Midőn a puhaszívű tartalékos hadnagy csaknem elborzadó megindulással kérdezte Bagó káplártól, mért pókeiti arcuzal a szegény újonczbakát, ki rosszul csinálta a rechtsum-ot, egész egykedvűen azt a választ nyerte: hát kérem én velem is így tettek, mikor régruta vótam!

Ez a trivialis hasonlat ha áll, az anyósától sokat szenvedett menyecskére, s alkalmazható a sok büntetést kapott diákból lett professzorra, miert ne lenne felhozható a szinigazgatónékra? Kreccsányiné sem jobb a Deákne vásznánál! — Ó is csak anyósja a mi szintársulatunknak, még pedig a veszedelmesebb fajtaból való, mert bátran eldudolhatja magáról hogy:

„Szép is vagyok, no meg osztán fiatal is vagyok, — csak egy kicsit hüü — akarám mondaní h a m i s vagyok!”

Nem is lehet rajta csodálkozni, hogy egy szép, fiatal directorné, nemcsak a külvilágban, de ha egyszersmind játszó tagja is a társulatnak, a legszebb, legjobb és legkedvesebb akar lenni a szinpadon is! Az ilyen aztán vetélytársat nem tűrhet, s a ki mégis bátorodik szépségével, finom modora vagy tehetségével kitűnni, vagy kezd a közönség kedvenczévé válni, az meunthetetlenul kegyvesztetté lesz, s mint kellemetlen akadály előbb szembeötölő mellőztetéseknek majd kisebb sottise-oknak tétetik ki, nem is említi, hogy a kártyák ügyesen zavarni hivatott Mephistók — a slepphurczolók táborából mindig találkoznak, kik holmi álhírekkel, demonstrációk készülésének gyártásával, a kiténtetett oly gyengeségeinek vagy lényeges hibájanak terjesztésével, mely miatt jövőre szerződése is lehetetlenség — folytonosan felvont idegességben tartják az illetőt. S mikor már teljesen el van keserítve, — agyon szekirozva, s a mellett tapasztalni kénytelen, hogy míg másokkal az igazgató már régen szerződött, addig ő hozzá még kérdést sem intéznek, elszereződik a legelső kínálkozó társulathoz nehogy két szék közt pad alatt maradjon, s alig várja, hogy leteljen szerződési ideje, elmenekülhessen a társulattól messze, egy szebb hazába, hol nem veszik tőle rossz néven, ha a közönség lelkesül erette; — akkor előállanak azon hírel, hogy nem akar szerződni.

Pedig addig terszerűle: meg sem szólítja senki, míg biztosra nem vehető, hogy már el van szerződve máshova. — Ilyen taktika követettett talve a Halma y-párral szemben kiken a kolozsvári nemzeti színház, ig fog történni az idén V ad n a y Vil m á v a l, ki után a szegedi állandó színház igazgatója két kézzel kapott. — Pedig a mint hogy tavaly jól tudták, hogy Halmayné a közönség kedvencze volt, ép oly jól tudják — s láthatja az igazgatóné minden egyes fellépte alkalmáva — ha talán neki nem tetszik is — hogy V ad n a y Vil m á t mily kiválóan kedveli közönségünk, nemcsak az operettek — hanem a népszínművekben is. — Halmayné — ha igaz — a véletlennek köszönhetjük, hogy visszakapjuk. — Vadnay Vil má nál kérdés, fog-e valamikor ilyen véletlen ismét közbejétszani? —

Pedig népszínmű énekesnője még máig sincs a társulatnak, hacsak ismét Sz. Némethné nem szerződötték, azon jó remény fehében, hogy őszig talán megjön a hangja. — Medgyaszay Evelin-t is szereti közönségünk, de azért el fog bocsátatni.

A közönség kívánalmainak ily semmibevéve a legbotorabb hiba, a mit szinigazgató elkövethet; hát kinek a tetszése, izlése irányadó? hisz nem magának játszatja szinészzeit, — se nem igazgatónénak; — mert szó, a mi szó, de ebben nagy része van misstress Kreccsányinének, ki ugy látszik, a szerződésekné jogarat teljesen kezeibe ragadta, kivált a nő tagokat illetőleg.

Erre mutat a többek között az is, hogy Kolozsvárra személyesen utazott el az Ö r l e y Fl ó r a szerződését végett, kit pedig harmadévi vendégszereplése óta, hogy oly nagyon visszavárgott volna a publicum, sohasem halottuk.

Volna még sok felemlíteni való, a mi szinügyeinket közelebről érinti; de részint a szerződéseket folyamatosan léte, — virágszárnappja messze van még, — részint a jelen szinidénynek még le nem járta miatt — nem akarunk elibe vágni az eseményeknek s azzal fejezzük be talán, hosszúra is nyult czikksorozatunkat, hogy igyekeztünk a szinügyet pártolól és par excellence szin há z l á t o g a t ó közönséget veledkedés, izlését, gondolatait lehetőleg a valósághoz hiven közeíteni. — S vajha az általam elmondottaknak csak egy kis része is termékeny talajra lelne az igazgatónál, kitől saját jól felfogott érdekeben is reméljük, elvárjuk, hogy jövőre az általános igazgatóst, legkivált pedig a szerződöttéseket illetőleg, sem a saját, sem a más izlésének, szelvényeinek alá nem veti magát, hanem tisztán az őt fenntartó közönség akaratának fog feltétlenül hódolni és most is sietni fog, mihelyt összeállítható lesz, tagjai névsorán a közléseivel azt megnyugtattni.

Mert ha továbbra is az eddig lábrakapott rendszert akarja követni, ugy magára vessen, ha azoknak is kedvet csinálnak, kik leghevebb pártolói a szinművészet csarnokának. — Legszomorubb pedig egy kormányásra hivatott férfira nézve, ha működése után ezt a gunyos vers-iratot kapja utravalóul: „R e x e r a t E l i s a b e t h, n u n c e s t r e g i n a J a k o b u s!”

Ettől óvakodjék Kreccsányi legjobban. S ezzel szívélyes bucsut véve, köszönetet mond türelméért a kedves olvasónak Zero.

Törvényhozás.

Budapest, febr. 26.

A képviselőház ma mindenekelőtt a zárszámadási bizottság jelentését, a Magyarország és Horvát-Szlavonországok közt 1880. évre eszközölt levetés megvizsgálásáról, vette tárgyalás alá s elfogadta a bizottság határozati javaslatát a Hegedűs Sándor által javasolt hozzávalással. Ennek megtörténte előtt Lukács László előadó indokolta a bizottsági jelentést, mire Bartolovics Iván bizottsági tag visszavonta különvéleményét s Mihalovics határozati javaslatot adott be, mely szerint a fenforgó kérdésben a tárgyalás és határozathozatal elhalasztatnék akkorra, mikor megállapítva lesz, — miként értendő a magyar és horvát kormány között 1871-ben létrejött ide vonatkozó megállapodás Szapary miniszter e határozati javaslat ellen emelt szót, kimutatva annak tarthatatlanságát. Joszopovics horvát képviselő rövid indoklás mellett határozati javaslatot adott be, mely szerint a kormány utasittatik, hogy a horvát kormánytól egyetértőleg készítsen új levetésű kalcusot az 1880. évi 54. törvényczikk lejártá előtt, mely kulcs használtatni fog az ügyezési tárgyalásoknál. — Tisza Kálmán elfogadva e ja-

éreztem, hogy sorsom kereke nagyot zökcent, de nem állíthattam meg. Ez öreg ur huzta s én eldöcögtem a szomszéd szobába, először azonban engedelmet kértem, hogy innepló kabátomat vegyem föl. Öt év óta nem vettem föl Rémulnen vettem észre, hogy ezt az új kabátot kinőttem s aztán még hozzá, az egerék három óriási likat furtak rajta.

Zavaromat hihetőleg észrevehette az öreg ur, mert így szól: „Csak jöjjön bátran edes ur, az én lányom nem a ruhát nézi, de a szívet.”

— Az én szívemmel ugyan nem sokra megy, — gondoltam magamban, elszánva magamat mindeure, a minék jöni kell.

Olyan szivesen láttak, mintha régi ismerősök lettünk volna. Magam is kezdtem fölegedni. Hogy is ne, hiszen a ruhmos thea mellé jó bort is talált föl az a szép asszony s maga töltögette a poharat. Eszembe jutott, hogy egyszer anyám névnapijára tanultam egy szép köszöntőt. Azt mindjárt el is mondtam.

Megtapsolták. Milyen büszke voltam, midőn a szép nő kezét nyujva, köszönte meg toaszomat, pedig azt hiszem, hogy meg sem értette.

— Edes ur, — kezdi vacsora után az öreg ur, — ön oly sziveséget tett velünk, hogy annak horderejét maga sem képzeli. Lássá, ha az a függöny meggyul s róla talán nagyobb tűzvész keletkezik, leányomat bizonyosan a rendőrséghez idézik, nevé tudakolják, származását kérik s mi aligha a legnagyobb bajba nem keveredünk, mert itt Budapestén titkolunk kell nevének s csak néhány beavatott barátunk ismeri szándékunkat, de önnel közöljük, mert meg akarjuk nyerni ügyünknek. A ki lányom életét megmentette, az megérdemli, hogy velünk együtt müködjék s az eredmény gyümölcseit is velünk együtt

elvezze. Önre, ifju barátom, nagy és dicső jövő vár!

De már erre én sem állhattam meg, hogy ne válaszoljak:

— Kérem, tisztelt ur, én csak szerény napdiyas vagyok, nem tettem vizsgákat, mert nem volt anyagi segítségem.

— Nem tett vizsgákat? — szakított félbe az őz ur, — mit tartozik az mi ránk, a kit mi polczra akarunk emelni, nem kérdezzük, hogy mit s mennyit tanult, elég ha jellemes, bátor férfúnak ismerjük, ön pedig az, erről már tanuskodott.

Ez ellen már nem tiltakozhattam, magam csak nem állíthatom magamról, hogy sem jellemem, sem bátorságom nincs, pedig talán jobban tettem volna, ha bevallom, hogy én még egy puskát sem huztam fel életemben.

— Aztán, a mi fő, a titoktartás, azt hisszük, — folytató halkabban, — ön sirig őrizné a titkot, melyet rábiznak.

No már erre határozottan állíthatom, hogy a rám bízott titkot megőrzöm. Ott a váltótörvényeséknél annyit titoknak jöttem nyomára, de soha egyetlen egyet sem árultam el; igaz, hogy nem is kérdezett tőlem senki sem, de utóljára is, az mindegy, elég az hozzá, hogy titoktartó voltam, hiszen nem társalogtam én senkivel, nem pityizálgattam a korcs-mában, nem pletykáztam asszonyok társaságában.

Elhittek mindent, én is elhittem mindent, a mit mondtak, pedig szörnyűséges dolgokat közöltek velem. Az őz ur gappotlal bedugta a kulcslyukat, a szép asszony az ablaktáblákra nagy kendőt s mit tudom én, mit akasztgatott. Mikor ezzel készen voltam, elém lépett az őz ur s fölemhez hajolva, lassan ezt sugta: „hallott s olvasott ön a nihilisták felől.”

Mondok, ezt oly lassan sugta, mégis ugy megcsendült bele a fülem dobja, mintha egy ágyut sütöttek volna el mellettem.

— Nem hallottam, nem olvastam, — daldogtam ijedten, pedig dehogynem; a hivatalban a lapokból kedvemre legelészem ki a napihíreket s borzalmas dolgokat olvastam ez iszonyatos emberekről, kik legbe röpitették a czárt. Éreztem, hogy térdim reszketnek, szerettem volna kifutni a szobából, de az öreg ur belekapaszkodott galléromba.

— Annál jobb, — mosolygott, — tehát tudja meg, hogy mi nihilisták vagyunk. En Worawszky herczeg, e nő itt lányom Lodo-wirszka grófné, özvegy; férjét Szibériába hurczolták, ott halt meg az ólombányokban. De ütött a megtorlás órája. A mi titkos szövet-ségünk szálai kiterjednek az összes föld szí-nén, nem is hiszi ön, hogy honfiai közül a legelőkelőbb mágusok, országyűlési követek a mi pártunkon vannak. Mi felforgatjuk a czári trónt, visszaállítjuk Lengyelországot s akkor önöknek nincs mit tartaniok az északi jeges medvétől, mely talpát már átnyujtotta Kárpát bércein. Ha önök velünk szövetkez-nek, szabadokká lehetnek, ellenkező esetben országukat pár év alatt ugy összemorcsolja az orosz, mint egetet a macska. Érti ön?

— Érttem, nagyon érttem, — válaszoltam, — pedig dehogynem, törődtem is szükségem van arra mindenütt s aztán nem is kerül sokba az államnak a napdiyasok kitar-tása. Tudod, én szelid, békülékeny természetű voltam mindig, iszonyodtam a felforgatóktól s ime a kegyetlen végezt most kiforgatott ren-dek életmódomból, mikor egy nihilista főnök-hel állottam szemben. S aztán, még hozzá herczeg! az asszony grófné, Grófnét és her-czeget még elevenen sohasem láttam, legfeljebb

csak a „Budapest” képes felén, mert én ugyan soha semmiféle ünnepeken meg nem jelentem, nehogy a csődülésben valakinek a tyukszemére hájgjak. Félelemmel párosult tisztelettel néztem a herczeget s a grófnét s aztán engedelmel kérve, kezét csókoltam mindkettőjüknek.

— Edes fiam! — folytató tovább atyai hangon a herczeg, — látja, hogy mily határatlan bizodalmat tanusítánk ön iránt, de még ez csak kezdete ama barátságának s testvéries köteleknek, mely bennünket össze fog csatolni életre-halálra.

Az életre nem bántam volna, de mikor még a halálról is beszélt, a hátam is borsó-zott belé.

— Igen, Bencze ur, — szóló most a nő, közelebb lépve hozzám, — ön mátló fogva nekünk szövetséges testvérünk...

— Kérem alászan, — mentegetőzém, — én csak egy szegény napdiyas vagyok.

— Mindegy! — vágott szavamba, — ha olvasta volna, tudná, hogy köztünk vannak herczegek, papok, koldusok, miniszterek, szinészek, asszonyok, sőt még titkos rendőrök is, önt ma atyám, a herczeg felavattja. Tehát a munkára atyám!

A herczeg egy hatlövétű revolvert rántott elő mellénye belső zsebéből, felhuzván, egyenesen reám célszolt. Annnyira megsze-pentem, hogy még segítségért sem tudtam kiáltani. Erőtlenül roskadtam le a székre, tudó barátom, a bátorság sohasem volt ke-nyerem.

— Ha valaki nihilistával köt ismeret-séget, annak vagy szövetségésévé, vagy a halálfiává kell lennie. Válaszozon e kettő között? — dörgé az őz herczeg.

— Akkor inkább azt az elsőt választom, — hebegém rémulnen, átkozva magamban azt a függőnyt, mely lángra kapott, átkozva ma

vaslato veszi e mintha érdeke elnök, sokszo meg M tette n az előa lett. h látat, E után v tiszai e tcz. 32. javaslato. V és Kem pellatió után a sul vett. Ke kor ta czimer ról szó. A előtt je melyek czeg és szünteté mányba ügyminis miniszte közvelen igaztati családok tiszti ál mert a ség nag csapatok letesök. A hagyta t tervezet kül elfog főkép a nek tulaj utolsó ul. B r nap előtt mely alk zül az eg kihallgat ket Gyw és mindk sokban v „Etoile tett, me fontossag kezteben és forrad mely B g o k r a ujra kihal. * A figyelmez mult év különben mával nem. * S adakozást porai fölé János fog tehát ezen gában, h udvarias. — most már zét így ká Hide még pusk egy vasny „ilyen hal kap a pró akkor, bar zasztó esk rek. Elég engem, Sa nek sem ve irtak be. E csótatták, s deu intezke vakon enge. Kis s lentl rogyt mitevő leg De ha csu terjedve m nek. Talán jótékony é mom sem l láfejek ug sikkban a m szer láttam zébe égő t hogy rögt robbantsam az álom pá volt a czár az égő bon s ugy érez lők. Egyet ijedtemben

énekésnéje még maig sincs a
 csak ismét Sz. Némethnek nem
 zón jó remény fejében, hogy
 jön a hangja. — Medgya-
 is szereti közönségünk, de
 csatáit.
 kívánalmainak ily semmibe-
 robb hiba, a mit szinigazgató
 kinek a tetszése, izlése irány
 magának játszatja színészeit,
 gatóknak; — mert szó, a mi
 nagy része van missstress Kre-
 ugy látszik, a szerzőtetések
 jésen kezebe ragadta, kivált a
 főleg.
 at a többek között az is, hogy
 emeliesen utazott el az Örléy
 dretése végett kit pedig har-
 szereplése óta, hogy oly nagyon
 volna a publicum, sohasem hal-
 sok felemlíteni való, a mi
 ozelebről erüti; de részint a
 folyamatosan léte, — virágva-
 van meg, — részint a jelen
 eg le nem járta miatt — nem
 agni az eseményeknek s azzal
 n, hosszúra is nyújt cikksoro-
 gykeztünk a szinügyet-
 excellence színház lá-
 ság vélekedését, izlést, gon-
 a valószínűsége hiven köz-
 az általam elmondottakkal
 ze is termékeny talajra lelne
 tól saját jól felfogott érde-
 k, elvárjuk, hogy jövőre az
 ást, legkivált pedig a szer-
 óleg, sem a saját, sem a más
 nyelnek alá nem veti magát,
 z őt fenntartó közönség
 feltétlenül hódolni és most is
 t összeállítható lesz, tagjai
 közlésével azt megnyugtani.
 ábra is az eddig lábrakapott
 követni, úgy magára vessen,
 kedvét szegi, kik lehívebb
 veszet csarnokának. — Leg-
 egy kormányzásra hivatott
 e, ha működése után ezt a
 e kapja utraivalóul: „Rex
 eth, nunc est regina

ék Krecsányi legjobban.
 ves búcsút vére, köszönetet
 a kedves olvasónak Zoro.

vényhozás.
 Budapest, febr. 26.
 az ma mindenekelőtt a zár-
 ág jelentését, a Magyaror-
 szlavorországok közt 1880.
 számlás megvizsgálásáról,
 s elfogadta a bizottság ha-
 a Hegedüs Sándor által ja-
 nak. Ennek megtörténe előtt
 bado indokolta a bizottsági
 rtolevics Iván bizottsági tag
 eleményét s Mihalovics ha-
 adott be, mely szerint a
 a tárgyalás és határozat-
 akkorra, mikor megál-
 ként értendő a magyar és
 zott 1871-ben létrejött ide-
 odás Szapary miniszter e-
 ellen emelt szót, kimutatva
 ságát. Jozsopovics horvát
 dokolás mellett határozati
 e, mely szerint a kormány
 horvát kormányval egyet-
 p leszámlási kulcsot az
 yezik lejárta előtt, mely
 fog az új kiegyezési tár-
 za Kálmán elfogadva e ja

épes felén, mert én ugyan
 pelyen meg nem jelentem,
 n valakinek a tykszemere
 párosult tisztelettel néz-
 rofnét s aztán engedél-
 ókoltam mindkettőjöknek.
 — folytató tovább atyai
 látja, hogy mily határ-
 sítáink ön iránt, de még
 barátságának s testvérisé-
 günket össze fog csatolni

ántam volna, de mikor
 zét, a hátam is borsó-
 ur, — szolt most a nó,
 — ön mátol fogva
 stvértünk . . .
 p, — mentegetőzém, —
 apdijas vagyok.
 ágott szavamba, — ha
 hogy köztünk vannak
 usok, miniszterek, szí-
 még tükos rendőrké-
 rczeg felavatja. Tehát

lövétü revolvert rán-
 zsebéből, felhúván,
 ott. Annnyira megsze-
 gitségért sem tudtam
 kadtam le a székre,
 ság sohasem volt ke-

stával köt ismeretsé-
 geségévé, vagy a halál
 szon e kettő között?
 zt az első választom,
 tkozva magamban azt
 kapott, átkozva ma

vaslatot, Mihalovicsal szemben védelmébe
 veszi a horvát kormányt azon vád ellenében,
 mintha az nem viselné szíven Horvátország
 érdekeit. Nagyon is védi, mondá a miniszter-
 elnök, kinek hivatalos működésében erről igen
 sokszor volt alkalma meggyőződni. — Szóltak
 még Madarász, ki csak bizonyos fenntartással
 tette magáévá Jozsopovics javaslatát, továbbá
 az előadó és Mihalovics. A vita eredménye az
 lett, hogy a ház elfogadta Jozsopovics javas-
 latát, Mihalovics pedig mellőzte.
 Ezután Hegedüs előadó rövid indokolása
 után vita és módosítás nélkül elfogadtatták a
 tiszai és szegedi kölesről szóló 1880. XX.
 tcz. 32. §-ának módosításáról szóló törvény-
 javaslat.
 Végül Szapary miniszter felelt Vidovich,
 és Kemény miniszter Almásy Sándor inter-
 pellációjára. Az uterpellálók viszonzulása
 után a ház a miniszterek válaszeit tudomá-
 sul vette.
 Kedden nincs ülés. Szerdán d. e. 10 óra-
 kor tartandó ülésben tárgyalatik a magyar
 czimer használatáról és a Curia bíraskodásá-
 ról szóló törvényjavaslat.

Külföldi dolgok.
 A francia hivatalos lapban tegnap
 előtt jelentek meg a kormány ama rendeletei,
 melyek alapján Aumele herczeg, Chartres her-
 czeg és Alencon herczeg alkalmazásuk megszüntetése mellett a szolgálaton kívüli állománnyba helyeztetnek. A rendeleteket a hadügyminiszter jelentése előzi meg, melyben a miniszter ez intézkedést követeli, miután a közvélemény megrovást érdemlő esetek által igazgatik fel, melyekre az egykor uralkodott családok tagjainak a hadseregben elfoglalt tisztii állása szolgálatot alkalmat, és továbbá, mert a katonai alárendeltség és fegyelmi egység nagy elvei csorbát szenvedhetnének a csapatok élére állott oly tisztiek által, kik születésükönél fogva kivételes állást foglalnak el.

A Duna-értekezlet tegnapi ülésén jóváhagyta a Granville által benyújtott kiegyezési tervezetet, melyet Oroszország módosítás nélkül elfogadott. A hatalmak közti egyetértést főképp a francia meghatalmazott fáradozásainak tulajdonítják. Az értekezlet szerdán tartja utolsó ülését.

Brüsszelből sürgönyzik, hogy tegnap előtt egy faluban dynamitrobbanás volt, mely alkalommal két férfit fogtak el, kik közül az egyik halálosan meg van sebesítve. A kihallgatás alkalmával kiderült, hogy az egyiket Gywat-nak, a másikat Metayer-nak hívják és mindketten a montceau les-minesi zavargásokban való részvétel miatt ítéltetnek el. Az „Etoile Belge” szerint Metayer vallomásokot tett, melyek az események fölöttébb nagy fontosságot kölcsönöznek. A vallomások következtében kompromittáló iratokat foglaltak le és forradalmi összeesküvés nyomaira adtak, mely Belgiumra, sőt más országokra is kiterjedt. Metayert tegnap újra kihallgatták.

UJDONSÁGOK.
 * A ref. egyház tagjait ismételve figyelmeztetjük, hogy egyházi adójukat a múlt évről fizassék be holnap, mert különben a közelgő felkészülés alkalmával nem szavazhatnak.
 * Simonyi Ernő síremlékére a további adakozást beszüntetjük, mivel drága halottunk porai fölé annak gyalosolt testvére, Simonyi János fog síremlékét emeltetni. A t. adakozók tehát ezennel rendelkezhetnek a hozzáknak jut-

gamban, hogy miért is voltam én akkor olyan udvarias.
 — Tehát választott, — a herczeg — most már meg kell esküdnie Tegye egyik kezét így ki, a balját a revolverre . . .
 Hideg borzadály futott keresztül, soha még puská csövét nem érintém. Aztán elővett egy vasnyaklánczong függő halálfejet, s így szolt: „Ilyen halálfejt hordunk mindnyájan, ön is ilyet kap a próba után. Tegye erre jobb kezét s akkor, barátom, elmondatta velem azt a borzasztó esküt, melyet még elmondani sem merek. Elég az hozzá, hogy felavattak nihilistává, engem, Savó Benczét, engem, ki soha egy légynek sem vétettem, e vad szövegetek tagjait irtak be. Éjfél felé járt az idő, mikor elbocsátották, s az öreg rám parancsolt, hogy minden intézkedésöknek halálbüntetésterhe alatt vakon engedelmesskedjem.
 Kis szobámba térve, csaknem eszméletlenül rogytam ágyamra. Gondolkoztam, hogy mitevő legyek? Jó lenne talán elszoknom? De ha csak a rettenetes emberek el vannak terjedve mindenütt, bárhol is nyomomra akadnak. Talán hajnalott is már, mikor végre a jótékony álom erőt vett rajtam. De még álom nem lehetett jótékony. Mindenütt kis halálfejek ugrádoztak körültem s egyikben-másikban a magam fejére ismertem. Aztán egyszer láttam, a mint őszherczeg jó felém, kezébe égő bombát tartott, ráparancsolva, hogy hogy rögtön menjek Oroszország fővárosába s robbantsam fel a czár palotáját. Azután az az álom paripáján hamar megvettem. Elöttem volt a czár palotája. Azon én is beledobtam az égő bombát. Irizatos robbanás dördült el s úgy éreztem, hogy én is a levegőbe repülök. Egyszer rugtam s szerencsére felébredtem. Ijedtemben kirugtam az ágy oldalát s a föl-

atott pénzeiről. Felemlítjük, — hogy a debreczeni ref. egyház nagy hírvéneke, a debreczeni Garbóczy Sámuelnek s íremlékéről is gyűjtünk; ha valaki kívánna ehez csatloljuk adományát. Eddigél ez iránt nálunk kifejezték óhajait: Jenei Miklós és dr. Ozoray István.
 * A függetlenségi kör tagjai figyelmeztetnek, hogy a nálok kint levő könyveket mielőbb vigyék be, mert a közgyűlés előtt könyvtárszolgálat lévén, ez időre minden könyvnek bent kell lenni.
 * E. Kovács Gyula urat több tisztelője és remek játékaival elvezője felkéri, legyen szives vendégszolgálatát másorát még a „Lóvoodi árvaival” megoldani, melyben Rochester lordnak oly páratlan személyesítőt csak benne találjuk fel. (Beküldetett.)
 * Az iparos kör alapszabályainak kidolgozására kiküldött albizottság holnap délután a helybeli kereskedelmi és iparkamara helyi ségében tartja gyűlését.
 * Szerencse fia. A triestzi kiállítás sorsjegyeivel Dr. Rotschnek Emil mint értesülünk 3500 forintot nyert.
 * A nőtlén urak és a tisztikar által a múlt évben rendezett táncszolgálat tisztá jövedelmének egy része 129 frt, ma adatott át városunk polgármesterének, hogy azt az özszeget a magyarországi vereskereszt egylet helybeli fiókja javára fordítsa.
 * A párisi kirándulás iránt, városunkban és vidékén oly nagy érdeklődés mutatkozik, hogy a kirándulásban való részvételre már is megkezdődtek a jelentkezések. A kirándulás tárgyában a rendező társaság serényen folytatja a tárgyalásokat a vasúttársulatokkal, úgy hogy, mint halljuk, kiállítás van arra, hogy ide vonatkozólag a felhívás pár hét múlva már közé fog tétetni.
 * Egy kanári madár elrepült tulajdonosától, s a magos utca körül szállt le. A megtaláló sziveskedjék jelentkezni a szintársulat sugójánál, ki illő jutalmat adand számára.
 * Roszabbra fordult a párbajban megsérült Pázmány Dénes orsz. képviselő állapota. Ujabbán orbánczot is kapott, s ereje egyre hanyatlik.
 * Kéménytűz. A toronyór tegnap délután 4 órakor tűzelt az önkéntes tűzoltó egylet laktanyába, honnan a tűzoltók azonnal ki is mentek azon irányban, hova a jelzés őket utasította; a jelzés a varga-utczára szolt, a tűz pedig Czegléd-utczán a ref. leányiskola épületében tört ki. Menetközben a tűzoltók észrevették Czegléd-utczán a füstöt, s így a jelzett iránytól eltérve, oda tartottak, hol csak a kemény gyuladt ki. Ezuttal ismét meg kell róvnunk azt a gyarló intézkedést, hogy a tűzjelzés még mindig a toronyórra van bízva, ki jelzi ugyan a tűzet, de nem oda, hol az tulajdonképen van. Továbbá csodálkozunk azon, hogy a ref. leányiskola épület, mely hatóság felügyelet alatt áll, oly hanyagul gondozták. Tegnap is kicsibe múlt, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt; mert a mint a kemény kigyuladt, a füst lecsapódott a termekbe, úgy hogy a növendékek alig tudtak kimenekülni.
 * A szép asszony a szedő fejét is megzavarja. — Tegnap lapunkban a szinügyi érdekekben, attól kezdve, a hogy a szedő a 20 éves korra néve nyilatkozik egy másuttan követi el a legszarvasabb sajtóhibákat, melyek egészen kiforgatták némely mondatnak az értelmét. — Így a szinpadra a helyett szinpadon. t. i. e. helyett teint, — huaucse helyett pedig nuaucse (finom határvonal) olvasandó stb. — Ebből is az a tanulság, hogy meg valaki azért, hogy gyenge iró, lehet rossz szedő is.

dön hevertem. Hál istennek! csakhogy álom volt, vigasztaltam magamat.
 Másnap örömmel hallottam, hogy a gyászruhás nő elköltözött s azon nézetben voltam, hogy engem talán valami színészek megakartak tréfálni. Azonban ezen nézetemből harmadnap mulva szomorúan ki kellett ábrándulnom. Egy este kopogtatnak ajtómon s a gyászruhás nő jelentkezett.
 — A szövetség nevében üdvözlöm önt, — kezdi — s kötelességem elmondani megbízatásomat. Tudhatja ön azt, hogy terveink kivételére óriási pénzre van szükségünk. E végéből mi szövetségeseink között gyűjtünk. Nők ide adják ekszereiket, a férfiak özi étszereiket, ezüst és arany neműket. Ezeket nekünk akárhogy is pénzre kell tennünk. En és atyám ezt feltűnés nélkül nem tehetnők. Önt nem gyanusítja senki sem. Azért kiszemeltük, hogy az értékesítésben eszközünk legyen.
 Ekkor egy magával hozott kis bőrtáskából szebbnél-szebb karpereceket, gyűrűket vagy tizenkét ezüstkanalat szedett elő. Főlrattá velem a darabszámot s úgy lajstromoztuk.
 Megkezdődött az első próba. Ennek becsületesen megfeletem. Sturmak, Benedek s már ezüstművekek örömmel váltották be az ezüst s arany-neműeket. Harmadnap mulva ismét előjött s miután a pénzt át vette, most már azzal bizon meg, hogy haladéktalanul Szegedre, majd Temesvárra utaztam s ott adogattam el az ekszereket.
 Tíz év óta soha sem használtam föl szabadság időmet, annál könnyebb volt hát kieszközölni egy pár hetet. Főnököm csodálkozott, de mikor mondtam, hogy egy beteg rokonom látogatására megyek, szívesen megadta az engedélyt.
 (Vége köv.)

* 20 év egy társulat életéből. Az 1862-dik év október 16-án alakult meg a debreczeni timár-czéh tagjaiból más idegenek befogadása nélkül a timár temetkező társulat, 300 taggal, a maga kebeléből választott külön igazgatóság vezetésével, alapszabályai értelmében 1 frt 20 kr beirattási és minden egyes társulati tag halálzásakor 25 kr befizetési kötelezettséggel. — Ezen kötelezettség 15 év elmultával megszűnik, s mint nyugalmazottak a pénztár segélésére holtuk napjáig évenként csak 50 krt fizetnek. A folyó 1883 ik év február 25-ikén d. e. 10 órakor tartott rendezési közgyűlésben a megvizsgált számadások felolvasatván, abból kitűnik, hogy van a társulatnak jelenleg nyugalmazott tagja 214. fizető tagja 100. együtt 314. és a mellet, hogy a lefolyt 20 év alatt 160 halálesetben 50 frt pontosan kifizetett 8000 frtot, biztos helyen intézeteknél elhelyezve van kamatozó tőke-pénze 6893 ftja. Mely szép és hasznos eredmény onnan van, hogy az igazgatóság a jótékony cél iránti tekintetből ingyen, legkisebb fizetés nélkül, és egész oda-adó hűséggel működött.
 * Lilikeringő a legújabb zenei termék. Zeneigé Bánfi Sándor szerette, szövegét pedig Kacziány Géza. A zene igen kedvező fogadtatásban részesült a budapesti népszínházban; mit meg is érdemelt, mert felbecsülhetetlen dallama, és egyike a legjobbaknak, melyeket, hosszú idő óta hallottak. Valahányszor „Lili” kerül színe e keringő Hegyi Aranka k. által művészielen előadva zajos tapsot arat. Ara 1 frt. Megrendelhető a színház segélyegyletének pénztárnokánál ugyszint minden zenemű kereskedőknél. — Különösen ajánljuk e zene darabokat a finom salon-zene művelőinek figyelmébe.
 * Az aradi színház alig fog felépülni f. évi október. A vasgyárak ugyan annyira tulvannak munkával terhelve, hogy a vasszerkezet októberig alig lehet elkészíteni. A villamos világítás 50,000 frtra van tervezve. A színház felépítése sokkal többé fog kerülni, mint a mennyiit a város a biztosító társulattól kap, ha a tanács szigoruan ragaszkodik az építésre vonatkozólag eddig megállapított elvekhez. A tanács meghallgatta Fellner építész, s azon van, hogy a munkálatokat lehetőleg siettesse, mert legalább is 50,000 frt forgalomkülönbség származik abból, hogy vajjon lesz-e Aradnak a télre színháza vagy sem.
 * Huszonhét óra alatt Bécstől Párisba. Jövő május hótl fogva Bécs és Páris közt olyan gyorsvonat fog közlekedni, mely nagy utat huszonhét óra alatt teszi majd meg. E vonat kocsijai a legnagyobb kényelemmel lesznek felszerelve; lesz benne ebédlő, halóterem stb. Az a társaság, mely ezt a tervet megvalósítja, Párisból Konstantinápolyba is tervez ilyen villámgyors vonatot, továbbá Londonból Brüsszelbe, Berlinbe, Pétervárra és Varsóba.
 * Az időjárásról a következő hivatalos heti jelentést teszi közre a budapesti központi időjelző állomás. Európában a közelbe múlt héten az Oroszországból huzamosan és erőlyesen kiterjedő nagy légnyomások a hét vége felé egy újabb második is csatlakozott a continens délnyugati részéből s általuk a depressiók, melyek egyfelől Irland és Skócia, másfelől Dél-Olaszország táján jelentkeztek, távol lettek tartva a continens közepé nagy részétől, melyen folytonos nagy légnyomás uralkodott. Ezért volt a continens közepé-nagyobb része többnyire száraz; Nagy-Británia többször esős, olykor viharos, Franciaország gyakori, az Alpések, Olaszország és Németország egyrésze pedig alig egy párszor csapadékkal. Oroszországban egész a hét vége felé erős fagy tartott, mely a román-, magyar- és részben a németföldrre is kiterjedt. Hazánkban az idő részint derült, részint változó felhőzetű, tartósan száraz, fagyos volt. Kevés csapadék helyenkint csak a hét utóján mutatkozott, inkább a nyugatias szelekkel hirtelen enyhébbre változott hőmérséklet mellett. — Az időjárás tényezők jelen állásában e hétre eleinte változó szeles, enyhe; réa borus, csapadékos idő várható, mely végre derésre, éjjel részben fagyosra fordul.
 * A tiszta-szent-lmrei esetet a karczagi Nagy Kunság a következőképp beszéli el: Tiszta-Sz.-Imrén Pilitzer Mórál szolgált egy keresztény leány, ki terhesnek találván szolgáltatá, gazdájától megszökött. Pilitzer a bírónak fejtette ezt; a bíró a leányt visszamenésre szölitotta; a leány azonban a bíró előtt kijelentette volna, hogy inkább a kutba öli magát, semhogy visszamenjen. És a leány eltűnt. — Mindenütt keresték, végre egy kutban megtalálták egy lebecsátott vasmacsakával, mely a leány mellebe akadtán meg, azon a szivkanyékán melyebb sebet ejtett. Ez szolgáltathatott azután okot a szenzációs sürgönyökre.

Debreczeni színház.
 Zsuffolt ház nézte végig E. Kovács Gyula tegnapi 3-ik vendégszolgálatát III-ik Rikárdó t. is. A kihívások ez estén is számmelkülölk voltak. A vendégművész jellemző maszkján kívül különösen a Lady Annávali jelenetben, továbbá az álom, — de legfőképp a meghalási jelenetben, midőn mint sebzett oroszlán összedőve minden erejét meg egyszer ugrik rá gyilkolásra, ragyogtatta tényleg tehetségét.
 A szereplők közül Dancz Ninát, (Lady Anna) Cséky Ilont, (Margit) ki ez estén igen hatásosan szavalt és Benedeket (Bouckingham) kell kiemelni.
 Az előadás eléggé összefüggő ment s csakis annyi hibát fedeztünk fel, hogy az imádkozási végjelenetben nem jelent meg a két püspök, kiknek látására a szenteskedő Rikárd

rögtön fölveszi alczáját. — Igy természetesen érthetetlen volt a rögtöni átalakulás, mikor senki sem látja.

CSARNOK.
 Az a politika! . . .
 — Karcz, — de fele igaz. —
 (Vége.)
 — Ecsém, hogy s m'nt tetszik?
 — Még nem kösoltam ezt a fajtát, nem szólhatok hozzá!
 — Milliomadta! hol jár az eszed?
 — Mi tagadás! persze, hogy az asztalon álló úgyról: a bakarról.
 — Csalódo! ecsem! Mit szólsz a dadai hullához?
 — Még nem okosodhattam ki belőle, Tóbi bátyám.
 Mondtam még valami vadat hozzá.
 — Nem a te eszedhez való az, ecsem!
 Lány kellene ugy-e, hallám? Megnyerted már valahára azt az örökösödési pert? Nem? Kineveztek már legalább a törvényeszekhez bírónak? Még azt sem? Ecsém! nem eladó még az idén az én leányom.
 — Állásoljáj!
 Behuztam az ajtót magam után szépen De nehezen csukódnán a kilincs, várom kellett, mig apósom (?) odabenn kedvére kikacagta magát. — Lám, idomos az ember ó mégis, nem nevet ki szemtől szembe mégsem.
 A tornáczon találkozom Juczival. — Juczi! vigye kend be a kisasszonyt a „Bolygó zsidó”, megígértem neki, hogy beküldöm neki. Csókolom a kezeit, de mondja meg, hogy most sok a dolgom. — Előkeresem mindjárt.
 — Ne keresse teins ur!
 — Miért? Hisz itt van a gérokkom külső zsebében.
 — Ejnye, teins ur! ugyan ne paczkázzon; hisz' benn van a kisasszonytál vagy két órája. A Marci kocsis vissza is hajt ugy oszonna után. A Kóbi urfi nem fér a teins uram zsebébe?
 — Bár csak bele férne!
 Későn jöttem e világra. Korom megelőzött.
 — Lezajlott a lapok hasábjairól a tisztaszéki eset, beszúntek a külön rovatok, csak némi röpke zaj veri fel az újdonság rovatát két három kis sorban. Más események fogják el előle a tert. Beleunt a szurualisztika, kifáradt a fiskális, összegyűltek az akták, jó lesz majd száz ér mulva az archeolognak, lepheti ott addig is a por; amidőn — a Verhovay — Grosz-féle cronique scandaleuse vére fel lethargiájáról a kasszirnök imádó seregét.
 Tóbiás urambátyám is lerándult haza: itthon fejejtette a diszmagyart, a diszkardot. Bekopogtattam — egyelőre — utoljára.
 — Látlak ecsem! Nos, mit szólsz hozzá?
 Szénegetőnek tóken a szeme. Kigondoltam mindjárt, hogy mit feleljek rá, mert annyi kombináló eszem csak lehetett, hogy másképp megint nem lesz eladó a lánya.
 — Hát biz édes urambátyám, az a mihaszna Grosz . . .
 — He? (s vérben forgott a két szeme).
 — Akaromondani . . .
 — Ecsém! csak ne szólj egy szót se. Ebre hájat. Mire való vagyok én, meg a többi kollegák? Nem olvastam még a kinevezésedet sehol. Az ügyvédet is hallgat, mint a tuskó! Mondtam már, hogy nem eladó a lányom. Máskülönbén szervusz!

Egy van még hátra. Török vagy szakad, de így mégsem várja. Itt van most az a „diffusio” a függetlenek méhében, rázánom magamat, hogy kitanuljam a hamis bibejét s mikor a jövő héten megint haza kerül Tóbi urambátyám, — mert aligha ki nem ürült már Pesteu a gönczi, — és ha valahogy hamarosan a szeg fejére üthetnek: hogy megcirógathatnám apósom (?) gyengekedő oldalát! De attól tartok, hogy újra eltalálom magamat szólni s még csak ott sem lehetek soha mig e világ, mint a . . . mádi, akarom mondani a Juczi szakácsné bolygó zsidója. Pedig ennek se jogászjogára, se diplomája, csak az a rongyos 9000 hold egytagban, 26 ekeje, 400 darab hizott göblye . . . Utjába! Der Eine hat das Bettel, der Andere das Geld. De mikor Tóbi bátyám oly kimagyarázhatlan módon lengeti az „egyenlőség, testvériség” zászlaját; mi be kell látnom, hogy az ő szavai szerint: a zsidó Kóbi is isten teremtése, daczára annak, hogy nek ed vétélytársad. Haladni kell ecsem a korral! Miért ne üdvözölhetne aztán már a zsidó is!? Ejnye, vízből a velőd, tapló a lelked.
 Azt csak négyezsem közt mondom, hogy Tóbi bátyám csak az árral uszik. Könnyebb is az. Azért nem kell hinni, hogy jó kedvből uszik.
 Tehát — a jövő héten — még egyszer, — és — egyelőre utoljára.
 Haem addig is bátor vagyok felkérni, önöket, uraim! méltóztassanak nekem, vallo-másom alapján, oly szeret ajánlani, mely apósomat (?) csakugyan a p o s o m m á (!) bűnlöhet. Nagyon megköszöném alkalmalig. Szives megkeresések ily cím alatt küldendők hozzám: Debreczen. Hideg van: fázom.
 Gyérsurjánl.
 — Színház. Szinpadunkon holnap, szerdán, febr. 28-án Kovács Gyula felléptéül adatik „A szép marquisné” dráma 4 felvonásban.
 Felelős szerkesztő: HENTALLER LAJOS
 Kiadó tulajdonos: KUTASI IMRE.

Hivatalosan megvizsgált, teljesen ártalmatlan készítmény.
az arcbőr szépítésére és fentartására!

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

A női szépség fehér, gyöngéd, tiszta arcbőrön alapszik.

Hölgyek, kiknek érdekükben van ezt fentartani, ápolni, a nap és lég behatásáról megóvni, ajánljuk ezen évtizedek óta legfőbbben ismert általános kedvelt kitűnő arcbőr- és hajkezelő készítményt, mely a hölgyvilág pipere-asztalán nélkülözhetetlen és felülmúlhatatlan találmány.

Az arcbőr ápolására és szépítésére legjobban megfelelő, tökéletesen ártalmatlan alkotásból összeállított bórfinomító és bór-szenny eltávolító készítmény, (nem kendőző!) mely a hölgyvilág általános elismerésében és kitüntetésében részesült minden további dícsőrtől.

Nagy eredeti üveg ára fehér dobozban 2 forint 50 kr.) használati Kis eredeti üveg ára rozsdaszín dobozban 1 forint 50 kr.) utasítással.

SAVON RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban Gyöngéd készítmény, melynek bármilyen finom frissítő hatása miatt, melyet a bőrre gyakorol, ezen felette kellemes illatú szappan a legnagyobb elismerésben részesült és akik évtizedek óta kedvelik, bizonyítják, hogy felülmúlhatatlan, mert a bőr finomítására a legjobb tulajdonságú bir.

Egy doboz ára 3 darabban 1 frt 35 kr. darabja 50 kr.

POUDRE RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban. A párisi és londoni hölgyvilág és a legtöbb művésznek legkedveltebb arczpora. Láthatatlan, igen jól tapad, és teljesen ártalmatlan. A kik ezek óta használják, meggyőződtek, hogy a RAVISSANTE ARCPOR felülmúlhatatlan, a bőrnek természetes üdöséget, frisséget és egészséges, viruló kinézést kölcsönöz.

Nagy doboz ára 1 frt, kisebb 60 kr., fehér vagy rozsdaszín.

KREME RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban. Kipróbált készítmény, melynek — lefekvés előtti használatánál az arcbőr és kezek bárszínfinomnak, puhák és fehérek lesznek és maradnak. Bőrkiütések és minden borszeny eltávolítatik. Veres orr és veres kezek természetes fehér színt kapnak; szóval az arcbőr, nyak, kar, ajk és kezek finomítására a gondozására nélkülözhetetlen.

Egy porcellán szelencze ára 1 frt 80 kr. és 1 forint.

DEBREGZEN: Göltl N. és Dr. Rothschnek V. Emil urak gyógyszerházaiban.

Fogfájást

azonnal és biztosan megszüntet a

RAVISSANTE SZÁJVIZ

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Felülmúlhatatlan ezerszeresen kipróbált s legjobb birnevű készítmény, valamint a beteg, úgy még egészséges fogak apóla ára, épen tartására, teljes tisztítására és a foghús erősítésére. Napontai használatnál a foghús vérszét, a fogak odvasodását, a fogak romlását meggátolja és a legkínosabb fogfájást (1 évkoránlyi szájjal, 3 kanálnyi ivóvíz vegyülettel) egy vagy kétszeri öblítés után tökéletesen megszünteti s így feleslegessé teszi a fogak kibuzását — Felülmúlhatatlan és gyermekek egyaránt használják legjobb sikerrel és maholnap egy családnál sem fog e kitűnő szer hiányozni.

I eredeti üveg ára 1 forint.

RAVISSANTE-FOGPASZTA

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Legjobb, legfinomabb és teljesen ártalmatlan alkotásból — legnagyobb góddal összeállított, — készítmény, mely gyöngéd habzik, üdítő, rothadás-ellenes és mint erősítő, a fogakat folytonos vakító fehérén tartó szer felülmúlhatatlan.

Eddig nem létezik oly száj- és fogtisztító szer, mely oly előnyökkel ösztönös tana magában, mint a Dr. LEJOSSE által feltalált RAVISSANTE-különlegességek, melyek minnenniapi használatnál ily hasonlíthatatlan jó eredményt biztosítanak a fogak szépségére és fentartására nevez, mint a RAVISSANTE-készítmények, melyek a fogakat megerősítik, megszüntetik és megakályozzák a fogfájást s a foghús vérszét, valamint a fogakra oly káros fogk lerakódást és a szájakat a legkellemesebb frisséget és üdöséget kölcsönzik.

Egy porcellán szelencze Ravissante fogpaszta ára 1 frt.

Felülmúlhatatlan és teljesen ártalmatlan a

RAVISSANTE-FOGPOR

mely a fogakat hófehérré tisztítja, odvasodástól és buzódástól megóvja, a fogak természetes színüket és fényüket megtartja és sem vegyileg, sem erőtlenül nem lesznek megamadvá.

Egy doboz ára 50 kr.

Budapesten nagyban és kicsinyben valódi minőségben kaphatók és levélileg postafordultával megrendelhetők a központi főraktárban:

SVARC FRIDERIKA illatszertárban.

városháztér 9. sz. a.

RAKTÁR: Török József ur gyógyszerházaiban és a legtöbb vidéki gyógyszerházaiban.

DEBREGZEN: Göltl N. és Dr. Rothschnek V. Emil urak gyógyszerházaiban.

Kitűnő, általánosan elismert készítmények

a haj kihullása s őszülése ellen

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

RAVISSANTE HAJKENŐCS, mely a haját szépíti és ápolja, a zódesét meggátolja, a haj kihullását megakadályozza, annak természetes fényt és hullámokat kölcsönöz és a legkésőbb korig védi a megöszülés ellen. Egy tégely ára 1 frt.

RAVISSANTE HAJ-ÁPOLÓ OLAJ Legjobb őszvér a haj őszülését és kihullását meggátolja, a beteg haját új életre hozza és a haj növeését bámulatosan előmozdítja. Ajánlható azoknak, akik hajkenőcs helyett hajolajat használnak. Egy üveg ára 1 frt.

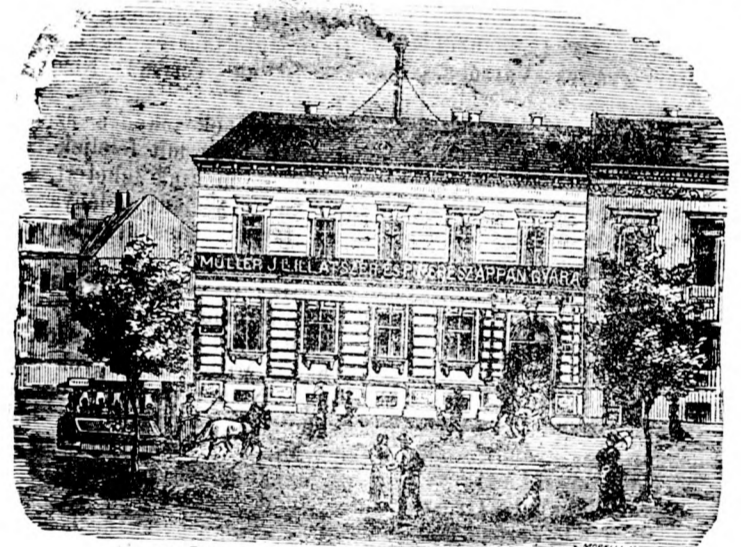
RAVISSANTE HAJ-ESSENTIA kitűnő hatással bír a hajtalaj tisztítására, mely a hajkorpa képződését és a haj kihullását meggátolja: igen kedvelt fejmosó szer, mely jótékony és csodás hatást eszközöl a fejbőrre. Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Ezen készítmények hatása csodálatos!

A kinek érdekében van a haját megtartani és a kopaszodástól megóvni, nem ajánlhatjuk eléggé a RAVISSANTE használatát a RAVISSANTE hajkenőccsel vagy a RAVISSANTE hajolajjal. Évtizedek óta a legnagyobb elismerésben részesülnek hölgyeknél és férfiaknál is jó, tökéletesen kielégítő tulajdonságaik miatt évről-évre nagyobb kelendőségnek örvendenek.

Budapesten nagyban és kicsinyben mindig friss és valódi minőségben kaphatók és levélileg postafordultával megrendelhetők a központi főraktárban:

SVARC FRIDERIKA illatszertárban a „virágkoszár” városháztér 9. sz., valamint TÖRÖK JÓZSEF ur gyógyszerházaiban király-ut. 12. sz.

MÜLLER J. L.

ILLATSZER- ÉS PIPERE-SZAPPAN-GYÁROS
BUDAPEST.

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. sz. a., saját ház.

Raktár: IV. Koronahéreg-utca 2. sz. a. „Virágkirálynéhoz”.

Ajánlom saját gyártmányú illatszeremet és pipere-szappanaimat úgy nagyban eladásra, mint a t. fogyasztó közönségnek posta útjáni rendelésre. — Az általam készített:

Müller J. L.-féle

családi szappan.

Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi tanár és Rókus-kórházi igazgató ur által nekem kiadott bizonyítvány szerint, a finom szappan fogalmának és minden ahoz köztölt követelményeknek tökéletesen megfelel s a bőrnek lényegesen és üdöséget idézi elő. Darabja 35 kr., 3 darab dobozban 1 frt.

Carbol-szappan.

Dr. Lenhossek Josef kir. tanácsos és nagy. kir. egyet. tanár ur nekem kiadott bizonyítványa szerint kitűnő oszker ragyogó hatással bír a bőrkárosítóktól. — Darabja 40 kr., 3 darab dobozban 1 frt 10 kr.

Poudre de Serail.

legfinomabb arczpor.
BLAHA LUJZA (haró Spleyline) a meifosaga kedvelt arczpora és általa a következő sorokkal tüntetett ki:

Tisztelt Müller J. L. illatszerész urak Budapestben.
A Poudre de Serail, melyet én feltalált, valóban kitűnő és nemcsak parfüm, mint nemcsak az arczon láthatatlan és tartós, de egyszerre mind rendes használatnál ártalmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczporral nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságait jövöben mint kedvező arczporomat kitűnőleg fogom használni és meg vagyok győződve, hogy felülmúlhatatlan jóságait általános elismerésnek fog örvendeni.

Tisztelt BLAHA LUJZA.
A Poudre de Serail fehér, rózsás és sárga színben kapható. Egy doboz ára 60 kr. és 1 frt.

Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-szappan nagy választékban kaphatók.

Postai megrendelések utánvétellet pontosan teljesítek.
Arjegyeket kívánatra bérmentve küldök.
Minden cikket ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, valódiságát bizonyítja.
Festettbi gyártmányok részben az alábbi jegyzett ezennél kaphatók:

Debreczenben: Mihalovits István, Göltl Nándor, Dr. Rothschnek V. Emil, Sepesi és Kerekes uraknál.

Pompadour Creme.

Ezen szer, melylyel a híres Pompadour asszony esodaszépítést kész aggróig fönn tudta tartani, anélkül, hogy az egészségének ártott volna, általam eredeti tisztaságban állítottam elő, s azt a tisztelt hölgyvilágnak a legkényesebben ajánlhatom. Egy tégelylyel 1 frt 60 kr.

„Ixia Lyss”

a legfinomabb és legkedveltebb illatszer, mely illatának, kellemes szaga és tartóssága által tűnik ki; flaconja 1 frt 50 kr. és 3 frt.

„Eau de Cologne”

saját gyártmányom. Kitűnő szer fog- és fogfájás ellen, nemcsak a fejt és szemeket tisztítja, hanem a bőrnek is puhásítást és üdöséget kölcsönöz, az arcz egészségére és a szemhéjak megszüntetésére, ha nem mossuk, vagy egy véle nedvesített ruhával — Továbbá a következő kitűnő illatszer: Fieurs d'Orange, Opoponax, Rózsda, Tubarózsda, Fehér-rózsda, Moha-rózsda, Gyuspe, Fieurs Jasmin, Geraniol, Mille Heurs, Muse, Nymphaea Hay (szalma), Patchouli, Spring flowers, Vianz-láng, Violette de palmier, flaconja 1 frt 50 kr. és 2 frt 50 kr.

Salicil szájjal és fogpor.

Kiváló hatással bír a beteg foghús meggyógyítására s a fogakról az idegen alkotásokat eltávolítja. — Egy üveg szájjal 80 kr., kis üveggel 50 kr., egy doboz fogpor 80 kr.

Erillantine,

folyadék légszaga kesű, mely a szákat és bajsz, valamint a haj fényét és rugalmát előidéz, s a kihullástól és törékenységtől is megóvja. — Egy kis üveggel 70 kr., nagy üveggel 1 frt.

„MARGIT”

gyógyforrás.

Bécsi vilákiállítás
Bécsi dísz-érem.
Triesti kiállítás
Bécsi dísz-érem.
Szobránosi kiállítás 1881 I-50 osztályú Díszoklevél.

Hazánk ezen, vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a lélegzési, emésztési szervek idült haratos bántalmainál, torok-, gége-, légcső- és hörghurutoknál kiváló sikerrel használják: Budapestben Dr. Korányi Frigyes, Dr. Gebhardt Lajos, Dr. Navratil Imre, Dr. Poór Imre, Dr. Kétly Károly, Dr. Barbás József. — Bécsben Dr. Bamberger Henrik, Dr. Duschek egyetemi tanár és közkórházi főorvos urak. — Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a Margit-forrás nemcsak méltó versenytársa a Seltersi, — Gleichenbergi, — Gieshübl, — Radeini, — Vichyi, — Emsi s hason összetételű vizeknek, hanem gyógyhatásban azokat több tekintetben felül is mulja. — A mellbetegek klimatikus gyógyintézetében, különösen az általánosan ismert és ma leglátogatottabb klimatikus gyógyintézet Görbersdorffban a Margit-forrás otthonossá vált.

Szándékos félrevezetések elkerülése tekintetéből kértük a tekintetes orvosi kar, úgy a t. közönség, hogy az eddig használt „Luhi” név mellőzésével ezentul csak a „Margit-forrás” elnevezést használni sziveskedjenek.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

KIZARÓLAGOS FŐRAKTÁR:

ÉDESKÜTY L.

magyar kir. udv. ásványviz-szállítónál

BUDAPESTEN, ERZSÉBET-TÉR.

ESTRAGON-MUSTAR

palent csomagokban.
SCHMIDT VIKTOR ÉS FIAI.
Bécsi különlegesség
legjobb belföldi márká 1/2, 1/4, 1/8, kilós üvegekben; csak védjeggyel ellátott valódi készítmény kapható minden fűszer- és csemegekereskedésben.

Az „iparegyesületi takarékt és hitelintézet”
a 7-ik számú szelvényekre
f. évi márczius 1-től fizeti az osztalékokat
az igazgatóság.